

V Praze dne 16. března 1920.

Milý příteli,

byl u mne dnes bývalý hrabě Ludvík Károlyi¹ a podal mně žádost se dvěma přílohami.² Posílám Vám to a prosím Vás, abyste věc hned dal vyšetřit a vyřídit. Je to jeden z případů, který ukazuje nesprávnost paušálního postupu naší byrokracie. Nemůže se každý Maďar a každý šlechtic a priori stejně zavrhovat a nesmí se zapomínat na to, že tito lidé svým spojením s cizinou, zejména s Anglií, nám velmi škodí.

Mezi jiným si stěžoval, že se k Vám hlásil třikrát a že jste ho nepřijal. To pokládám za chybu. S těmi lidmi se musí mluvit.

Vyšetřte, který úředník tak mluvil, jak svědkové dokazují.

Pokud běží o zásobovací otázku, tedy by bylo slušné, aby pro zaměstnance obilí ze Slovenského Mederu³ bylo povoleno; a jestli je už rekvírováno, tož jim dodejte ze zásobovacího úřadu.

Konečně také dejte vyšetřit, jak to je s tvrzením, že naši vojáci mu vzali věci za půl milionu. Opakuj: takové nesprávnosti (je-li jeho tvrzení správné) nám venku, v Paříži, v Londýně ohromně škodí, a prosím Vás tedy, abyste dal více pozor, aby se takové záležitosti nevyřizovaly paušálně, nýbrž aby se náležitě individualizovaly.

Prosím Vás o zprávu, co se ve věci stalo.

DOPIS

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. R-19, k. 399. Opis, strojopis.^b

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. L (CD)-78-III, k. 637. Opis, strojopis.

a – Psáno na hlavičkovém papíře Prezident Československé republiky. Adresováno: Pan dr. Vavro Šrobář, ministr s plnou mocí pro Slovensko, Bratislava.

b – Na dokumentu vlastnoruční Masarykova poznámka tužkou: Slovensko (L. Károlyi).

1 – Není jasné, o koho se přesně jedná, šlechtická rodina Károlyů byla velmi početná. Snad je méně malíř Lajos Károlyi (1877–1927). V úvahu by případal ještě dramatik a divadelní podnikatel Lajos Károlyi, který byl ale o generaci starší (1849–1926).

2 – Přílohy neměli editoři k dispozici.

3 – Dnešní Palárikovo, okres Nové Zámky.